

✽ ג'ג'ה' ✽ סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

טז א וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם
 לפני-יהוה וימתו: ומליל יי עם משה. בְּתַר דְּמִיתוּ. תְּרִין בְּנֵי אֶהְרֹן. בְּקְרֹבִיהוֹן אִישְׁתָּא
 נֹכְרִיתָא קָדָם יי ומיתו; ב ויאמר יהוה אל-משה דבר אל-אהרן אחיך
 ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הפפרת אשר
 על-הארן ולא ימות בִּי בַעֲזֹן אַרְאָה עַל-הַפִּפְרֹת: ואמר יי למשה. מליל עם
 אהרן אחוד. ולא יהי עלי כל עדן לקודשא. מגיו לפרוכתא. לקדם פפורתא. דעל ארונא ולא
 ימות. ארי בעננא. אָנָּא מִתְגַּלִּי עַל בֵּית כְּפֹרִי; ג בְּזֹאת יבא אהרן אל-הקדש בפר
 בן-בקר לחטאת ואיל לעלה: בדא. יהי עלי אהרן לקודשא. בתור בר תורי.
 לחטאתא ודכר לעלתא; ☆ ד כְּתִנֶּת-בֶּד יִלְבַּשׁ וּמְכַנְסֵי-בֶד יִהְיוּ עַל-
 בָּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בֶּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בֶּד יִצְנַף בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם
 אֶת-בָּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם: כְּתוּנָא דְּבוּצָא דְּקוּדְשָׁא יִלְבַּשׁ. וּמְכַנְסִין דְּבוּץ יִהוּן עַל בָּשְׂרֵיהּ. וְהַמִּינָא
 דְּבוּצָא יִיסַר. וּמִצְנֶפֶתָא דְּבוּצָא יַחֲתִי בְּרִישֵׁיהּ. לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא אַנּוּן. וְיִסְחִי בְּמִיָּא. יַת בָּשְׂרֵיהּ
 וְיִלְבַּשְׁנוּן; ה וּמֵאֵת עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנַיִם-שְׁעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאֵיל
 אֶחָד לְעֹלָה: וּמִן כִּנֹּשֶׁתָא דְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל. יִסַּב. תְּרִין צְפִירֵי עִזֵּי לְחַטָּאת. וּדְכַר חַד לְעֹלָתָא;
 ו וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת-פֶּר החטאת אשר-לוֹ וּכְפַר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ:
 ויקריב אהרן. ית תורא דחטאתא דיליה. ויכפר עלוהי ועל אָנָּשׁ בֵּיתֵיהּ; ☆

בַּבַּסְתִּי ז וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִם וְהַעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֶהָל
מוֹעֵד: וַיִּסַּב יַת תְּרִין צְפִירִין. וַיִּקִּים יְתַהוֹן קָדָם יי. בַּתְּרַע מִשְׁפָּן זְמָנָא; ח וַנִּתֵּן אֶהָרֹן
עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִם גְּרָלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה וְגּוֹרֵל אֶחָד לַעֲזָאוֹל: וַיִּתֵּן
אֶהָרֹן. עַל תְּרִין צְפִירִין עַדבִּין. עַדבָּא חַד לְשִׁמָּא דִּיִּי. וְעַדבָּא חַד לַעֲזָאוֹל; ט וְהִקְרִיב אֶהָרֹן
אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חֲטָאתָא: וַיִּקְרִיב אֶהָרֹן יַת
צְפִירָא. דְּסַלִּיק עֲלוּהִי. עַדבָּא לְשִׁמָּא דִּיִּי. וַיַּעֲבֹדְנִיה חֲטָתָא; י וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגּוֹרֵל לַעֲזָאוֹל יַעֲמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאוֹל
הַמִּדְבָּרָה: וַצְפִירָא. דְּסַלִּיק עֲלוּהִי עַדבָּא לַעֲזָאוֹל. יַתְקַם כַּד חַי. קָדָם יי לְכַפֵּרָא עֲלוּהִי. לְשַׁלַּח
יַתִּיהָ. לַעֲזָאוֹל לְמִדְבָּרָא; יא וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָא אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֵּר
בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָא אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּקְרִיב אֶהָרֹן. יַת תּוֹרָא
דְּחֲטָתָא דִּילִיָּה. וַיִּכְפֹּר עֲלוּהִי וְעַל אֲנָשׁ בֵּיתִיָּה. וַיְפּוֹס. יַת תּוֹרָא דְּחֲטָתָא דִּילִיָּה; *

גַּבְסַת־יָיִב וְלָקַח מְלֵא־הַמַּחְתָּה גַחְלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה
וּמְלֵא חֲפְנָיו קְטֹרֶת סָמִים דִּקְהָה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרְכָת: וַיִּסַּב מְלֵי מַחְתֵּיתָא.
גּוּמְרִין דְּאִישָׁא. מַעְלֵוי מַדְבָּחָא מִן קָדָם יי. וּמְלֵי חוֹפְנוֹהִי. קְטֹרֶת בּוֹסְמִין דִּקְיָקוּן. וַיַּעֲלֵל מַגְיוֹ
לְפְרוּכְתָא; יג וְנָתַן אֶת־הַקְטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה אֶעְנֵן הַקְטֹרֶת
אֶת־הַכִּפּוּרֹת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וַיִּתֵּן יָת קְטֹרֶת בּוֹסְמִיא. עַל אִישְׁתָּא
קָדָם יי. וַיַּחֲפִי עֲנָן קְטוּרָתָא. יָת כְּפּוּרָתָא. דְּעַל סְהַדוּתָא וְלֹא יָמוּת; יד וְלָקַח מִדָּם הַפָּר
וְהִזָּה בְּאֶצְבְּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכִּפּוּרֹת קֹדְמָה וּלִפְנֵי הַכִּפּוּרֹת יִזָּה שְׁבַע־פְּעָמִים
מִן־הַדָּם בְּאֶצְבְּעוֹ: וַיִּסַּב מִדָּמָא דְתוֹרָא. וַיְדִי בְּאֶצְבְּעֵיהָ. עַל אִפִּי כְּפּוּרָתָא קְדוּמָא. וְקָדָם
כְּפּוּרָתָא. יְדִי שְׁבַע זְמַנִּין. מִן דָּמָא בְּאֶצְבְּעֵיהָ; טו וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
לְעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרְכָת וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמּוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְדָם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכִּפּוּרֹת וּלִפְנֵי הַכִּפּוּרֹת: וַיִּכּוֹס. יָת צְפִירָא דְחַטָּאת
דְּלַעֲמָא. וַיַּעֲלֵל יָת דָּמִיָּה. לְמַגְיוֹ לְפְרוּכְתָא. וַיַּעֲבִיד לְדָמִיָּה. כְּמָא דְעַבֵּד לְדָמָא דְתוֹרָא. וַיְדִי
יָתִיָּה. עַל כְּפּוּרָתָא וְקָדָם כְּפּוּרָתָא; טז וְכִפֵּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֵׂה לְאַהֲל מוֹעֵד *הַשֹּׁכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ
טְמֵאתָם: וַיִּכְפֹּר עַל קוֹדֶשָׁא. מִסּוּאֲבַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִמְרֵדִיהוֹן לְכָל חַטָּאִיהוֹן. וְכֵן יַעֲבִיד
לְמִשְׁכַּן זְמַנָּא. דְּשָׁרֵי עֲמָהוֹן בְּגוֹ סוּאֲבַתְהוֹן; יז וְכָל־אָדָם לֹא־יְהִיָּה אֶל בְּאַהֲל מוֹעֵד
בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל: וְכָל אָנָּשׁ. לֹא יְהִי בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא. בְּמִיעֲלֵיָּה. לְכַפֵּרָא בְּקוֹדֶשָׁא עַד מִפְקִיָּה. וַיִּכְפֹּר
עַלֹּזְהִי וְעַל אָנָּשׁ בֵּיתִיָּה. וְעַל כָּל קְהֵלָא דְיִשְׂרָאֵל;

ד' בסת"י [ב] (שני) יח וַיֵּצֵא אֶל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי-יְהוָה וַכֹּפֵר עָלָיו וּלְקַח
מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל-קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וַיִּפּוֹק. לַמִּדְבָּחָא.
דקדם יי ויכפר עלוהי. ויסב. מדמא דתורא ומדמא דצפירא. ויתין. על קרנת מדבחא סחור סחור;
יט והזה עליו מן-הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְדִי עֲלוֹהֵי מִן דְּמָא. בְּאֶצְבְּעִיהָ שְׁבַע זְמַנִּין. וַיְדַפְּנִיהָ וַיְקַדְּשֶׁנָּה. מִסּוֹאֲבַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל; כ וכלה מכפר את-הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח והקריב
אֶת-הַשְּׁעִיר הַחַי: וַיִּשְׂיֵצִי מִלְּכַפְּרָא עַל קוֹדֶשָׁא. וְעַל מִשְׁכַּן זְמַנָּא וְעַל מִדְבָּחָא. וַיְקַרֵּב יָת
צְפִירָא חַיָּא; כא וסמוך אהרן את-שתיו ידו (קרי ידיו) עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי
וְהַתּוֹדָה עָלָיו אֶת-כָּל-עֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-
חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד-אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה:
וַיִּסְמוֹךְ אֶהְרֹן יָת תַּרְתִּין יְדוֹהֵי. עַל רִישׁ צְפִירָא חַיָּא. וַיְדִי עֲלוֹהֵי יָת כָּל עֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיָּת כָּל
מַרְדֵּיהוֹן לְכָל חַטָּאֵיהוֹן. וַיִּתִּין יְתַהוֹן עַל רִישׁ צְפִירָא. וַיִּשְׁלַח בְּיַד גָּבֵר דְּזַמִּין לַמֶּהֱךָ לַמִּדְבָּרָא;
כב ונשא השעיר עליו את-כל-עונתם אל-ארץ גזרה ושלח את-
הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר: וַיִּטּוֹל צְפִירָא עֲלוֹהֵי. יָת כָּל חוּבֵיהוֹן לְאַרְעָא דְּלֵא יִתְבָּא. וַיִּשְׁלַח יָת צְפִירָא
בַּמִּדְבָּרָא; כג ובא אהרן אל-אהל מועד ופשט את-בגדי הפד אשר לבש
בְּבָאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם: וַיִּיעוֹל אֶהְרֹן לְמִשְׁכַּן זְמַנָּא. וַיִּשְׁלַח יָת לְבוּשֵׁי בּוּצָא.
דלבוש במיעליה לקודשא. ויצנענון תמן; כד ורחץ את-בשרו במים במקום קדוש
וּלְבָשׁ אֶת-בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת-עֲלָתוֹ וְאֶת-עֲלַת הָעֵם וַכֹּפֵר בְּעֶדוֹ
וּבְעֵד הָעֵם: וַיִּסְחִי יָת בְּשָׂרִיהָ בְּמִיָּא בְּאַתַּר קָדִישׁ. וַיְלַבֵּשׁ יָת לְבוּשׁוֹהֵי. וַיִּפּוֹק. וַיַּעֲבִיד יָת
עֲלָתֶיהָ וַיָּת עֲלַת עֲמָא. וַיְכַפֵּר עֲלוֹהֵי וְעַל עֲמָא;

ה' בַּסַּת"י (שלישי) (שני כשהן מחוברות) כה וְאֵת חֶלֶב הַחֲטָאֹת יִקְטֹרַת הַמִּזְבֵּחַ:
 וְיֵת, תְּרַבִּי חֲטָאֵי יִסִּיק לְמִדְבַּחָא; כו וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׁעִיר לְעִזְאֹזֹל יִכְבֵּס בְּגָדָיו
 וְרַחֵן אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹוא אֶל־הַמִּחְנֶה: וּדְמוּבִיל יֵת צִפְרָא
 לְעִזְאֹזֹל. יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי. וְיִסְחִי יֵת בְּשָׂרִיהָ בַּמַּיִם. וּבִתֵּר בֵּן יִיעוֹל לְמִשְׁרִיתָא; כז וְאֵת פֶּר
 הַחֲטָאֹת וְאֵת | שְׁעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
 יוֹצִיא אֶל־מַחוּץ לַמִּחְנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־
 פְּרָשָׁם: וְיֵת תּוֹרָא דְחֲטָאֵתָא. וְיֵת צִפְרָא דְחֲטָאֵתָא. דְאֵתְעַל מִדְמַהוּן לְכַפֵּרָא בְּקוּדְשָׁא. יֵתִפְקוּן
 לְמַפְרָא לְמִשְׁרִיתָא. וְיִזְקִדוּן בְּנוֹרָא, יֵת מִשְׁבְּהוּן וְיֵת בְּשָׂרְהוּן וְיֵת אוּכְלְהוּן; כח וְהַשְּׂרָף אֹתָם
 יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵן אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹוא אֶל־הַמִּחְנֶה: וּדְמוּקִיד
 יֵתְהוּן. יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי. וְיִסְחִי יֵת בְּשָׂרִיהָ בַּמַּיִם. וּבִתֵּר בֵּן יִיעוֹל לְמִשְׁרִיתָא; כט וְהִיתָה לָכֶם
 לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂוֹר לַחֲדָשׁ תִּעֲנֹו אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
 וְכָל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזֹרַח וְהָגֵר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: וְתֵהִי לְכוּן לְקִים עֲלֶם.
 בִּירְחָא שְׁבִיעָאָה. בְּעֶשְׂרָא לִירְחָא תִעֲנֹוּ יֵת נַפְשֹׁתְכוֹן. וְכָל עֲבִידָא לֹא תַעֲבֹדוּן. יִצִּיבִיא, וְגִירִיא
 דִּיתְגִּירוּן בִּינִיכוּן; ל כִּי־בֵיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטָהַר אֶתְכֶם מִכָּל
 חֲטָאֵתֵיכֶם לְפָנַי יְהוָה תִּטְהַרוּ: אַרִי בְיֹמָא הַדִּין. יִכְפֹּר עֲלֵיכוֹן לְדַכְּאָה יִתְכוֹן. מִכָּל
 חוּבִיכוֹן, קָדָם יִ תְּדַכּוּן; לא שֶׁבֶת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
 חֻקַּת עוֹלָם: שְׁבֵא שַׁבְּתָא הִיא לְכוּן. וְתַעֲנֹוּ יֵת נַפְשֹׁתְכוֹן, קִים עֲלֶם; לב וְכַפֵּר הַכֹּהֵן
 אֲשֶׁר־יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלִבְשׁ
 אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְיִכְפֹּר כְּהֵנָּא דִּירְבִי יֵתִיה. וְדִיקְרִיב יֵת קוּרְבָּנִיה. לְשִׁמְשָׂא
 תַּחֲוֹת אָבוּהִי. וְלִבְשׁ, יֵת לְבוּשֵׁי בּוּצָא לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא; לג וְכַפֵּר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ
 וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקְּהָל
 יִכְפֹּר: וְיִכְפֹּר עַל מִקְדָּשׁ קוּדְשָׁא. וְעַל מִשְׁכַּן זְמָנָא. וְעַל מִדְבַּחָא יִכְפֹּר. וְעַל כְּהֵנָּא, וְעַל כָּל
 עַמָּא דְקִהְלָא יִכְפֹּר; לד וְהִיתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל־חֲטָאֵתָם אַחַת בְּשָׁנָה וְיַעֲשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְתֵהִי דָא
 לְכוּן לְקִים עֲלֶם. לְכַפֵּרָא. עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חוּבִיהוּן. חֲדָא בְּשַׁתָּא. וְעַבְד, כְּמָא דְפַקִּיד יִ יֵת

ו בסת"י [ג] (רביעי) יז א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר-ענה יהוה לאמר: מליל עם אהרן ועם בנוהי. ועם כל בני ישראל. ותימר להון. דין פתגמא; דפקיד יי למימר; ג איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או-כשב או-עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: גבר גבר מבית ישראל. דיבוס. תור או אמר. או עז במשריתא. או דיבוס. מברא למשריתא; ד ואל-פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: ולתרע משכן זמנא לא איתייה (ס"א איתייה). לקרבא קורבנא קדם יי. קדם משכנא דיין. דמא יתחשיב. לגוברא ההוא דמא אשד. וישתיצי. אנטשא ההוא מגו עמיה; ה למען אשר יביאו בני ישראל את-זבחיהם אשר הם זבחים על-פני השדה והביאם ליהוה אל-פתח אהל מועד אל-הכהן וזבחו וזבחו שלמים ליהוה אותם: בדיל דייתון בני ישראל. ית דבחיהון דאנון דבחין על אפי חקלא. וייתונון לקדם יי. לתרע. משכן זמנא לות כהנא. ויבסון. נכסת קודשין. קדם יי יתהון; ו וזרק הכהן את-הדם על-מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ויזרוק כהנא ית דמא על מדבחא דיין. בתרע משכן זמנא. ויסיק תרבא. לאתקבלא ברעוא קדם יי; ז ולא יזבחו עוד את-זבחיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה-זאת להם לדורתם: ולא ידבחו עוד ית דבחיהון. לשידין. דאנון טען בתריהון. קים עלם. תהי דא להון לדריהון;

(חמישי) (שלישי כשהן מחוברות) ח ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל
 ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או־זבח: ולהון תימר. גבר גבר
 מבית ישראל. ומן גיוריא דיתגירון ביניהון. דיסיק עלתא או נכסת קודשיא; ט ואל־פתח
 אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו:
 ולתרע משבן זמנא לא ייתניה. למעבד יתיה קדם יי. וישתיצי. אנשא ההוא מעמיה; י ואיש
 איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל־דם ונתתי
 פני בנפש האכלת את־הדם והכרתי אתה מקרב עמיה: וגבר גבר מבית
 ישראל. ומן גיורא דיתגירון ביניהון. דייכול כל דם. ואתין רוגזי. באנשא דיכול ית דמא. ואשיצי
 יתיה מגו עמיה; יא כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על־המזבח
 לכפר על־נפשותיכם כי־הדם הוא בנפש יכפר: ארי נפש בשרא בדמא היא.
 ואנא. יהבתי לכון על מדבחא. לכפרא על נפש־כון. ארי דמא הוא על נפשא מכפר;
 יב על־כן אמרתי לבני ישראל כל־נפש מכם לא־תאכל דם והגר הגר
 בתוכםם לא־יאכל דם: על כן אמרית לבני ישראל. כל אנש מנכון לא ייכול דם.
 וגיוריא. דיתגירון ביניכון לא ייכלון דם; יג ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
 בתוכם אשר יצוד ציד חיה או־עוף אשר יאכל ושפך את־דמו וכסהו
 בעפר: וגבר גבר מבני ישראל. ומן גיוריא דיתגירון ביניהון. דיצוד. צידא חיתא. או עופא
 דמתאכיל. ויישוד ית דמיה. ויכסינה בעפרא; יד כי־נפש כל־בשר דמו בנפשו הוא
 ואמר לבני ישראל דם כל־בשר לא תאכלו כי נפש כל־בשר דמו
 הוא כל־אכליו יפרת: ארי נפש כל בשרא. דמיה בנפשיה הוא. ואמרית לבני ישראל.
 דם כל בשרא לא תיכלון. ארי נפש כל בשרא דמיה היא. כל דיכלניה ישתיצי; טו וכל־
 נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד־הערב וטהר: וכל אנש. דייכול נבילא ותבירא. ביציביא ובגיריא. ויצבע
 לבושהי. ויסחי במיא. ויהי מסאב עד רמשא וידפי; טז ואם לא יכבס ובשרו לא
 ירחץ ונשא עונו: ואם לא יצבע. ובשריה לא יסחי. ויקביל חוביה; פ

ז בסת"י יח א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר;
 ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: מליל עם בני
 ישראל. ותימר להון: אָנָּא יי אֶהְיוֹן; ג כמעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם-בה
 לא תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
 ובחקתיהם לא תלכו: כעובדי עמא דארעא דמצרים. דיתיבתון בה לא תעבדון.
 וכעובדי עמא דארעא דכנען. דאָנָּא מעיל יתכון לתמן לא תעבדון. ובנמוסיהון לא תהכוּן;
 ד את-משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
 אלהיכם: ית דיני תעבדון. וית קימי תשרון להלכא בהון: אָנָּא יי אֶהְיוֹן; ה ושמרתם
 את-חקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה:
 ותשרון ית קימי וית דיני. דאם יעביד יתהון. אָנָּשָׁא ייחי בהון בחיי עלמא. אָנָּא יי: ס
 (ששי) ו איש איש אל-כל-שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני
 יהוה: גבר גבר לכל קריב בשריה. לא תקרבוּן לגלאה עריא. אָנָּא יי: ז ערות אביך
 וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: ערית אבוך. וערית
 אמך לא תגלי. אמך היא. לא תגלי עריתה; ח ערות אשת-אביך לא תגלה
 ערות אביך הוא: ערית אמת אבוך לא תגלי. עריתא דאבוך היא; ט ערות
 אחותך בת-אביך או בת-אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה
 ערותך: ערית אחתך בת אבוך או בת אמך. דילידא מן אבוך מן אתא אוחר. או מן אמך מן
 גבר אחר. לא תגלי עריתהון; ס י ערות בת-בנך או בת-בתך לא תגלה
 ערותך כי ערותך הנה: ערית בת ברך או בת ברתך. לא תגלי עריתהון. ארי עריתך
 אני; ס יא ערות בת-אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
 ערותה: ערית בת אמת אבוך דילידא מן אבוך. אחתך היא. לא תגלי עריתה; ס יב ערות
 אחות-אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ערית אחת אבוך לא תגלי. קריבת אבוך
 היא; ס יג ערות אחות-אמך לא תגלה כי-שאר אמך הוא: ערית אחת אמך
 לא תגלי. ארי קריבת אמך היא; ס יד ערות אחי-אביך לא תגלה אל-אשתו
 לא תקרב דדתך הוא: ערית אחבוך לא תגלי. לאתתיה לא תקרב. אמת אחבוך
 היא; ס טו ערות פלתיך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה:
 ערית פלתיך לא תגלי. אמת ברך היא. לא תגלי עריתה; ס טז ערות אשת-אחיך
 לא תגלה ערות אחיך הוא: ערית אמת אחוך לא תגלי. עריתא דאחוך היא; ס

יז ערות אשה ובתה לא תגלה את-בת-בנה ואת-בת-בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: ערית אתתא. וברתה לא תגלי. ית בת ברה וית בת ברתה. לא תסב לגלאה עריתה. קריבן אנין עיצת חטין היא; יח ואשה אל-אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואתתא עם אחתה לא תסב. לאעקא לה. לגלאה עריתה. עלה בחייה; יט ואל-אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ולא אתתא בריחוק סאובתה. לא תקרב. לגלאה עריתה; כ ואל-אשת עמיתך לא-תתן שכבתך לזרע לטמאה-בה: ובאתת חברך. לא תתין שכובתך לזרע. לאסתאבא בה; כא ומזרעך לא-תתן להעביר למלך ולא תחלל את-שם אלהיך אני יהוה: ומזרעך לא תתין לאעברא למלך. ולא תחיל. ית שְׁמָא דְאֵהֶךָ אָנָּא יי;

(שביעי) (רביעי כשהן מחוברות) כב ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: וית דכורא. לא תשכוב משכבי אתא. תועיבא היא; כג ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: ובכל בעירא. לא תתין שכובתך לאסתאבא בה. ואתתא. לא תקום. קדם בעירא. למשלט בה תבלא הוא; כד אל-תטמאו בכל-אלה פי בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-אני משלח מפניכם: לא תסתאבון בכל אליו. ארי בכל אליו אסתאבו עממיא. דאנא מגלי מן קדמיכון; כה ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את-ישביה: ואסתאבת ארעא. ואסערית חובה עלה. ורוקינת ארעא ית יתבהא; כו ושמרתם אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: ותטרונו אתון. ית קימי וית דיני. ולא תעבדון. מכל תועיבתא האליו. יציביא. וגיריא דיתגירון בניכון; כז פי את-כל-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ארי ית כל תועיבתא האליו. עבדו אנשי ארעא דקדמיכון. ואסתאבת ארעא;

(מפטיר) כח ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם: ולא תרוקין ארעא יתכון. בסאוביכון יתה. במא דרוקינת. ית עממיא דקדמיכון; כט פי כל-אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: ארי כל דיעביד. מכל תועיבתא האליו. וישתיצון (ס"א וישתיצון). נפשתיא דיעבדן מגו עמהון; ל ושמרתם את-משמרתיו לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: ותטרונו ית מטרת מימרי. בדיל דלא למעבד. מנמוסי תועיבתא דאתעבידא קדמיכון. ולא תסתאבון בהון. אנא יי אהכון; פ